

Sverre M. Halbo: *Mine Slektninger, en Konsangvinitetstavle*. Oslo 1987. Eget forlag. Kan erhverves ved henvendelse til Sverre M. Halbo, Øvre Ullern Terrasse 6, 0380 Oslo, Norge.

Norges kendte og anerkendte slægtsforsker Sverre M. Halbo har sat et foreløbigt punktum for sit livsværk indenfor slægtsforskning med udgivelsen af en Konsangvinitetstavle, hvor forfatteren selv er Proband. Bogen skulle ifølge forfatteren være den første konsangvinitetstavle udgivet i Norge, og er tredje del af en genealogisk »trilogi«, som startede i 1945 med udgivelse af bogen »Toreid-ætten fra Romerike. Slektsbok«, efterfulgt i 1963 af »Våre forfedre. Anetavle for 7 brødre Halbo«.

Bogen består af 166 maskinskrevne sider i en acceptabel indbinding. Opstillingsformen svarer til den Albert Fabritius anvendte i bogen »Hans Majestæt Kong Christian X og Hans Slægt« med nogle mindre modifikationer, som er blevet omhyggeligt beskrevet i indledningen. Tavlen indeholder navne på ialt 717 beslægtede personer inklusive probanden fordelt i 4 hovedgrupper, nemlig gruppe I med Probanden og hans 6 efterkommere, gruppe II som angiver Probandens forældre og de af deres efterkommere, som ikke er omtalt i gruppe I, ialt 48 slægtninge. Hovedgruppe III, som beskriver probandens bedsteforældre og deres efterkommere, som ikke er omtalt i de tidligere hovedgrupper, ialt 512 slægtninge, og den sidste hovedgruppe IV, som omhandler probandens oldeforældre og de to første generationer af disse aners efterkommere, ialt 170 slægtninge.

I de første to hovedgrupper er linierne ført helt op til udgivelsestidspunktet, men hovedgruppe III slutter med indførslerne i 1979, medens hovedgruppe IV kun anfører de to første generationer, hvilket forfatteren i indledningen begrundet med vigtigere opgaver og alderens problemer. Foruden disse slægtninge, omtaler hver hovedgruppe et tilsvarende antal ikke beslægtede personer, nemlig de indgifte samt deres forældre, når de er kendte af forfatteren. Ialt rummer tavlen således oplysninger om godt 1400 personer, et fint resultat af et langt livs slægtsforskning.

I den omfattende indledning gør forfatteren rede for baggrunden for sin slægtshistoriske interesse, og da det er den første Konsangvinitetstavle udgivet i Norge, gennemgås det anvendte system med mange referencer til de danske slægtsforskere Albert Fabritius og Kaj Albertsen, ligesom der er en gennemgang af slægtskabskoefficienter, som dog ikke anvendes i tavlen. Efter kon-

sangvinitetstavlen findes et afsnit med oversigtstavler over mindre dele af slægten, med det formål at forbedre overblikket. Bogen afsluttes med et omfattende personnavneregister med henvisning til de sider, hvor personerne er omtalte. Den allersidste side giver en bibliografi over forfatterens mange forskelligartede publikationer, som spænder fra ovennævnte slægtspublikationer, over jubilæumsskrifter for norske Advokater og Guldsmede, sangbøger til livets højtider, til »Minnetaler ved gravferd«, ialt 14 publikationer udgivet i perioden 1933 til 1987.

Bogen kan absolut anbefales som et godt eksempel på en konsangvinitetstavle med en sådant indbyggede fordele og ulemper, fordele ved at give hurtigt overblik over en stor slægt, og ulempe i kraft af en begrænset plads til personbeskrivelser, men dette er måske netop konsangvinitetstavlens eksistensberettigelse. Forfatteren har som tidligere nævnt modificeret lidt i forhold til Albert Fabritius, og de fleste tilføjelser er jeg enig i, men det anvendte personnummereringssystem, hvor løbenumrene begynder forfra i hver hovedgruppe er jeg ikke tilhænger af, da dette bevirker at man i hver eneste reference skal angive både hovedgruppen med et romertal og løbenummeret med et arabertal. Denne sammenblanding af talsystemer virker ulogisk og forvirrende, ligesom det optager meget plads.

De mange personer som er omtalte i tavlen er spredte vidt omkring i verden, blandt andet Skandinavien, Tyskland, USA, Canada og Australien, og det ville forøge bogens anvendelighed meget, hvis der havde været udarbejdet et stedregister, derimod synes jeg det er acceptabelt at hovedgrupperne III og IV ikke er ført helt op til idag, fordi det er min overbevisning at det er vigtigere at få publiceret et næsten perfekt resultat, end *aldrig* at få publiceret det perfekte.

Knud Højrup